

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 272
Simbătă,
21
decembrie
1991
5 lei

Glorie celor care s-au jertfit pentru libertate

CONDOLEANȚE

la doi ani de la Revoluția din decembrie '89

Colectivul redacțional al ziarului nostru (și colaboratorii acestuia) transmit părinților, soțiilor, fraților și copiilor victimelor Revoluției din Sibiu cele mai sincere condoleanțe și asigurarea sprijinului nostru în toate situațiile în care nu sînt înțeleși și ajutați în toate revendicările lor legitime.

GLORIE EROILOR REVOLUȚIEI!



Comemorarea Eroilor Revoluției din Decembrie '89

„Asociația pentru cinstirea Eroilor Martiri — 22 Decembrie '89” — Sibiu și „Asociația Răniților în Revoluția din Decembrie '89” — Sibiu, comemorează împlinirea a doi ani de la Revoluție. Cele două organizații anunță, pentru duminică, 22 decembrie 1991, ceremoniile omagiale, după cum urmează: la ora 11, în Piața Revoluției (numită acum Piața Mare! De ce, cînd aici au fost împușcați primii revoluționari din Sibiu, la data de 21 decembrie '89? Vrea cineva să uităm aceasta?) se vor depune coroane de flori la statuia lui Gheorghe Lazăr (Din păcate, la doi ani de la Revoluție, nici în Sibiu, nici în Timișoara, nici în București nu s-au înălțat monumente ale martirilor. De ce? Simplu. To-varășilor care ne guvernează nu le pasă nici cît negru sub unghie de noi, cei vii, cu atît mai puțin de cei morți!). Tot în Piața Revoluției se va oficia o slujbă religioasă, după care asistența va parcurge, într-un marș solemn str-

da Nicolae Bălcescu (centrul), îndreptîndu-se spre troița din fața Casei de Cultură și a hotelului „Continental” (alt punct „fierbinte” al Revoluției). De asemenea, aici se va oficia o slujbă de pomenire. Cîteva autobuze vor fi puse la dispoziția celor care vor să participe la momentul final al ceremoniei: depunerea de coroane la Cimitirul Eroilor și oficierea parastasului de doi ani al Martirilor.

Stimați cititori, să participăm în număr cît mai mare la cinstirea memoriei celor care au îmbrăcat „cămașa vieții” în Decembrie '89. „Cămașa vieții” și nu „cămașa morții” cum — greșit — se spune de obicei. Acum, în preajma sărbătorilor Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos se cuvine să-i pomenim pe cei care, murind aici pentru libertate, deci și pentru libertatea credinței, au dobîndit viață veșnică întru Domnul.

Iar dacă noi, cei rămași pe acest pămînt al pătimirilor o ducem precum știm cu toții,

iar dacă libertatea noastră e (doar) atîta cîtă ne-o îngăduie cîrmacii — pe care să nu uităm, o mare parte din noi i-am ales! — înseamnă că nu sîntem vrednici de jertfa Eroilor noștri. Măcar prin prezența noastră la ceremonii să dovedim că prețuim sacrificiul lor.

Ovidiu TOMULEȚIU

CONVOCARE

Asociațiile „Cinstirea Eroilor Martiri” Sibiu, „Răniții Revoluției 22 Decembrie” Sibiu, convoacă membrii posesori ai certificatelor de „Erou Martir” și „Luptător rănit” la Casa de Cultură a Sindicatelor, duminică, 22 decembrie, ora 9.00, pentru înminarea însemnelor omagiale acordate de „Președenție”.

În continuare va avea loc comemorarea evenimentelor din decembrie '89.



Glorie celor care s-au jertfit pentru libertate

Tinta vie

Undeva în vestul Statelor Unite, contra unei sume substanțiale, în anumite crescătorii de bizoni, cei mai singeroși oameni își potolește setea de a ucide, alegându-și cu grijă animalul căruia îi vom înfige un glonte în cap. O fac fără nici un fel de ezitare, ochind cu grijă, calm, prelungind voluptatea, privind apoi satisfăcuți zbaterile animalului ucis.

Undeva în centrul Africii, în imensele rezervații naturale, braconierul urmărește animalul cu blană scumpă pentru a înveli cu aceasta cine știe ce doamnă bogată din lumea civilizată. De multe ori dorința de a ucide, stimulată de setea de bani, îl transformă pe vânător în vinat. Dar pieile scumpe ale leoparzilor se răzbună.

Undeva în nordul Siberiei, vânătorul se întrece în vicieșug, cu samurul, care odihnește drept guler pe umerii milionarilor. Handicapul animalului că nu are pușcă este suplinit de istețimea lui. Și aici omul învinge.

Tot mai des în lume se practică un joc, inventat de americani, cărora le plac senzațiile tari. S-a renunțat la ținta din carton, înlocuindu-se cu o „țintă vie”, un fel de vânătoare de curcani, în care pe bani grei au dreptul să vindeze un om, pe care îl aleargă prin locuri greu accesibile. De obicei, învinge „curcanul” rămânând în viață.

Undeva în Europa de est au existat într-un decembrie, peste 1000 de ținte vii, urmărite de nebunia celor care vroiau să ucidă OM, și speranțe, adăpostiți de un plan bine gândit pe care nu trebuie să-l descopere nimeni niciodată. Noi am rămas cu morții și cu durerile noastre, iar ei au plectat rîndind. Pe cei care ne-au ucis, îi înțelnim poate pe stradă, le stringem mâinile pătate de sânge și nu știm.

Păcatul morții îi oprește, să vorbească, manevrele puterii, de asemenea, teama noastră ne oprește să vrem să aflăm mai mult și ducem cu lașitate înaintea o politică a struțului. Am tinjii după altceva decât avem, și pînă speranțele noastre se vor împlini vom rămîne niște ținte vii privite prin luneta unor veșnic necunoscuți.

Dan Ioan BOGDAN



Dacă în 21 și 22 decembrie '89 au existat niște scenarii, cei mulți n-au știut de ele și au acționat așa cum le-a dictat conștiința.

Revoluția a dărîmat ceva structuri — va fi mai greu cu cele comuniste.



„Eroii ca un Colind”

eroii ca un colind,
revin în decembrie,
ridicînd cîntece de slavă
Sfîntului Crăciun
în care bradul a fost
împodobit
cu inimile lor,
iar singele prelins de pe piept
beteală scriptoare
pururi
Domnul a primit jertfa,
așezîndu-i, alături,
lîngă cei care s-au jertfit
pentru alții
minune și taină cerească
rescriu istoria lumii,
ca o victorie
revenind în decembrie.

Monument

Ar trebui să ridicăm morților noștri eroi, un monument pe măsura jertfei lor. Dacă nu am reușit să-i pedepsim pe cei care le-au curmat viața, să-l pedepsim cel puțin pe cei care-i condamnă la uitare.

Chipurile lor, icoană la care trebuie să ne uităm cu sfială îmi amintesc de felul în care a crescut în noi demnitatea, de felul în care a dispărut teama.

Monumentul acesta nemaiîntîlnit altundeva să se ridice deasupra noastră ca o cupolă sub care se vor împlini speranțele lor.

Anda N. BOGOI

„21” - „22” la Sibiu

De mirare (sau poate că nu e deloc — multe paradoxuri sînt doar aparente) rămîne faptul că spiritul acelor zile nu a putut fi reeditat. Cu toate opiniile, eforturile și eforturile angajate, ceea ce s-a petrecut atunci în Sibiu a rămas unic. Un miracol: mulțimile revărsate pe străzi, tumultul din suflute, ecourile preluate și reverberate de întregul oraș. Tot ce s-a încercat după (în condițiile în care fosta nomenclatură a rămas pe poziții) a fost, mai mult sau mai puțin, doar o copie palidă.

Cu atît mai mult, în preaj-

ma a doi ani de la acele zile, trebuie să le acordăm prețuirea ce li se cuvine și să ne aplecăm pînă la pămînt în fața victimelor. Nu în ultimul rînd, în fața muncitorilor, atunci prezenți pe „scena” revoluției. Fără sudalmele lor, fără fețele încordate și cenușii, fără pumnii strînși ai celor mulți, în Sibiu nu s-ar fi întîmplat nimic. Numai astfel îmi explic de ce DUPĂ, dat fiind divorțul dintre cei mulți și cei puțini, chiar nu s-a mai întîmplat mare lucru.

Lucian FILIP

22 Decembrie 1989 pe calea ferată

Vineri, 22 decembrie 1989, la ora 9,30 am sosit în gara Brașov. Avînd la dispoziție peste 3 ore pînă la sosirea acceleratului spre Sibiu am pornit către centrul orașului. Văzut din gară și de pe B-dul Gării, Brașovul își dădea sentimentul unui oraș asediat cu oameni puțini, tăcuți și grăbiți, ce mai degrabă semănau a umbre. Nu se vedeau milițieni sau alte forțe de ordine în uniformă, dar atmosfera de apăsare și suspiciune te făcea să înțelgi că nu erau departe. De la Hidromecanica întregul bulevard ce ducea spre centru (numit pe atunci Lenin) era plin de oameni ce se îndreptau în grup compact spre Prefectură. Brașovul intrase în grevă generală. Clădirea în fața căreia brașovenii manifestaseră și în noiembrie 1987 era de această dată închisă, cu luminile stinse arăta abandonată, cum de altfel și era o mașină de pompieri parcată în dreptul intrării. În decursul nopții se organizase o veghe cu luminări aprinse în jurul județenei de partid, cei sosiți acum luînd locurile celor ce-și petrecuseră noaptea în frigul iernii. Statuia lui Andrei Mureșan era învelită în tricolor și înconjurată de luminări aprinse. Auzeam acum pentru prima dată lozincile pro Timișoara, anti ceaușiste și anticomuniste înso-

nețite de „Deșteaptă-te române”.

„Așa a fost și în '87 dar de data aceasta sîntem toți!” — mi-a spus un brașovean. Mergînd înapoi spre gară am înțelnit alte și alte grupuri de manifestanți din ce în ce mai bine organizate cu prapuri, pancarte și steaguri, însoțite de oameni de ordine. În gară ca și în tren domnea aceeași tăcere. În momentul în care acceleratul 221 București Nord — Timișoara s-a pus în mișcare, dinspre centru se vedeau oameni alergînd spre periferii. „Te pomenești că se trage!” — a exclamat o femeie ce pînă atunci plînsese în tăcere în colțul compartimentului. Era din Arad și avea un băiat muncitor la Timișoara iar celălalt militar în termen la Brașov. De la Deva călătorise cu autostopul și văzuse de-a lungul întregului drum blindate și militari în poziții de luptă. La cazarma din Brașov i se spunea că nu-și făcă griji și acum încerca să ajungă la celălalt băiat la Timișoara. În gara Bartolomeu o masă imensă de oameni saluta și scanda ceva ce se topea în zgomotul trenului. Pînă spre Codlea, pe autostrada paralelă cu calea ferată, toate mașinile aveau farurile aprinse, ici colo oameni cu sicle de vin în mînă făceau semnul victoriei, suierul loco-

motivei răspunzîndu-le la toți. Un camionagi, văzînd inscripția Timișoara de pe plăcile trenului și-a smuls cămașa și agitînd-o spre tren striga ceva neînțeles. Codlea. Muncitorii erau urcați pe toate acoperișurile, stîlpii și macaralele uzinei de lîngă gară. Fiind în ultimul vagon nu am putut vedea decît că impiegtul ridicînd cu o mînă paleta verde își scoate cu cealaltă chipul și începe să topăie împreună cu întregul grup care aplauda trecerea trenului. Din mers ni s-a strigat că s-a întîmplat ceva la București. Cîneva murise, altcineva fugise, totul fiind foarte neclar. Un tînar încerca fără succes să afle ceva de la un aparat de radio portativ. Prin stațiile pe unde acceleratul trecea fără să oprească se găseau adevărate comitete de primire care scandau Timișoara — Timișoara. Noi, călătorii, ignoram complet desfășurarea evenimentelor de la București și gîndurile negre ce ne apăsau deveniseră mai dureroase cînd o tînră din Cîsnădie ne spusese că i-a fost percheziționată și vandalizată casa iar acum nu știe unde îi este familia. Sosirea în gara Făgăraș ne-a adus însă cîteva lămuriri. Era prima gară întîlnită pe care se arborase tricolorul cu stema decupată. În atmosfera de exuberanță generală

oamenii cîntau, dansau și se îmbrățișau. Aflaserăm și noi în sfîrșit, că Ceaușescu fugise și este dat în urmărire. Că la televiziune apăruse Dinulescu, Caramitru etc. Un cefe-rist ne-a mai spus că sîntem primul tren care ajunge la Sibiu conform orarului, lucru reconfirmat în Podul Olt, unde am aflat că aproape toate trenurile personale fuseseră oprite în acea dimineață pentru a împiedica pe cei din județ să ajungă în municipiu. Întreaga garnitură a acceleratului 221 era cuprinsă de o mare bucurie vecină cu nebunia. Oamenii rîdeau, plîngeau, se îmbrățișau, în aer plutea sentimentul că se sfîrșise ceva asemănător unui război sau poate chiar mai rău decît atît. Trezirea din această euforie a fost bruscă și s-a făcut în stația Sibiu, unde în jurul orei 15 atît prin stația de amplificare, cît și prin personalul CFR se anunța că „apa e otrăvită”. Nimic din exaltarea de pînă atunci nu se regăsea pe chipurile sibienilor. În oraș se trăgea deja de mult, erau victime... Comunismul, pe care în naivitatea noastră îl credeam dispărut odată cu decolarea unui elicopter, își continua opera, își scria capitolul final, cu venin, ură și vîrsare de sânge nevinovat, la fel cum începuse.

Marius GHEORGHIU

Glorie celor care s-au jertfit pentru libertate

Eroii-Martiri căzuți în Sibiu în timpul Revoluției din Decembrie 1989

Desigur, cifrele în ariditatea lor nu pot releva decât prea puțin din măreția și tragedia Revoluției din Decembrie 1989. Totuși vă prezentăm mai jos o statistică a victimelor Revoluției și lista Eroilor Martiri din Sibiu, pe care ni le-au pus la dispoziție Asociația pentru Cinstirea Eroilor Martiri și Asociația Răniților în Revoluția din Decembrie 1989: decedați — 69; urmași ai celor decedați — 156; răniți — 208.

Andonie Constantin,
Almen Werner,
Boantă Valer,
Bogdan Ioan,
Braga Ioan,
Botei Gheorghe,
Bulea Nicolae,
Bustan Gheorghe,
Bunaciu Petre,
Constantin Mihai,
Cazan Ioan,
Comă Ioan,
Corduneanu Gheorghe,
Curăraru Vasile,
Colhon Elena,
Cioran Victor,
Cărpătore Cristian,
Ciul Marinell,
Damian Florian,
Diaconu Vasile,
Deutschlander Johann,
Dirlescu Daniela,
Farcaș Nicolae,
Folea Marian,
Gantă Nicolae,
Galafsiu Nicolae,
Gindilă Dan,
Giurea Nicolae,
Godenea Mihai,
Gavril Gheorghe,
Homescu Ion,
Hoza Marcel,
Istrate Nicolae,
Luft Richter,
Lepșa Ioan,

Lupea Ilie,
Lutsch Werner,
Marcu Ioan,
Mititel Ioan,
Muntean Ioan,
Mihali Ioan,
Mitiți Dan,
Mihai Mircea,
Mihu Dumitru,
Motica Victor,
Neagu Anisoara,
Nedelca Tiberiu,
Nemes Ioan,
Niță Octavian,
Niță Călin,
Oancea Cristian,
Onu Ioan,
Posa Toma,
Popaciu Nicolae,
Radu Valentin,
Răspop Petru,
Sărac Victor,
Stancu Constantin,
Sebeș Mihai,
Sentovici Erika,
Sedenciuc Cristian,
Sobius Tibor,
Talpoș Ioan,
Tudor Nicolae,
Tirnovanu Titel,
Vicaș Tudor,
Vinersar Florin,
Heinz Wilhelm,
Zdrincu Ioan,

Dumnezeu să-i odihnească! Fie-le țărâna ușoară!

BOGDAN IOAN



Cine se mai gindește la ei? Cine se gindește că acești oameni, cei mai mulți dintre ei tineri, au murit poate în locul nostru. Că au lăsat în urma lor lacrimile și durerea unor copii, părinți...

Doi părinți, care își opresc cu bărbăție lacrimile, povestesc tragedia pe care au trăit-o în acel decembrie singeros. Cer iertare pentru că trebuie să răscolească amintiri...

Dl. Bogdan Gheorghe — tatăl eroului Bogdan Ioan: „Fiul meu era electrician la Mecanica. În ziua de 21 decembrie a participat la demonstrația din Piața Mare și la toate celelalte acțiuni revoluționare din Sibiu. A doua zi dimineață a plecat la serviciu. Urmind același traseu ca și cu o zi înainte, împreună cu demonstrații a ajuns la Securitate. Pe la prinz a

venit acasă să mănânce (noi locuim în blocul din spatele Securității). În timp ce ne pregăteam pentru masă atenția ne-a fost atrasă de iureșul de afară. Am trecut împreună cu fiul meu în apartamentul fratelui său (aflat în același bloc), de unde puteam vedea ce se întâmplă. Fiind în bucătărie în fața geamului, împreună cu cumnata lui și cu mine s-a auzit o împușcătură, iar pe el l-am văzut ducând mina la ceafă. Glonțul îl lovea în cap. Un glonț străpungându-i mina dusă la ceafă. A mai apucat să spună: „Tată, mor“.

Avea 35 de ani. A lăsat în urma lui doi copii. O fetiță de 11 ani și un băiat de 15 ani. Pe 26 decembrie împreună cu fratele său și cu colegii de serviciu i-am săpat o groapă și l-am înmormântat la marginea cimitirului fără slujbă religioasă. Această a fost făcută ulterior, pe 8 ianuarie.

De Moș Nicolae anul trecut, fetița primind cadourile a izbucnit în plâns: „E primul Moș Nicolae fără tată“.

Nimic și nimeni nu poate mângâia tristețea și nefericirea acestui copil. Și atunci întrebarea: „CINE A TRAS ÎN NOI?“, nu trebuie lăsată fără răspuns.

Cioran Victor

Într-o fabrică anonimă, oameni pașnici, modelează cu mîgăla metalul pentru a face din el gloanțe, cu un cap de mort bine imprimat pe vârful lor în expoziția permanentă organizată la poarta la fel de anonimă a fabricii pe unul din gloanțe cineva scria numele tău

Mă închin la mormîntul tău, aprinzînd tăcut o lumină, amintindu-mi de fiorul în care ți-ai pierdut viața. Anii tăi tineri, jertfă pe altarul României, rămîn înșirați ca un rozariu în amintirea noastră, la fel ca zîmbetul și bunătațea ta.

Niciodată nu o să pot uita ziua de 21 Decembrie '89, în care mi-ai spus: „Simt libertatea, o miros... „Da, trecerea ta în moarte a fost o eliberare, iar noi am rămas martorii ei, cu gîndul la dorințele noastre neîmplinite.“

Îți privesc fotografia și simt în spatele ei ochii plini cu lacrimi ai mamei tale. Simt pe umăr mina tatălui tău și-i aud tipătul mut. Mîngii capetele pruncilor tăi care încă nu pot să priceapă. Ceva se răstoarnă în mine, ca o durere mare, mare și atunci alerg la mormîntul tău unde mă închin aprinzînd o lumină.

Dan Ioan BOGDAN

NIȚĂ OCTAVIAN



Dl. Niță Gheorghe — tatăl eroului mr. post mortem Niță Octavian: „A fost împușcat în 21 decembrie, la ora 12, în primele rafale ale Revoluției. Fiind ofițer de transmisiuni, în cadrul Școlii de Transmisiuni, a primit misiunea, ca împreună cu plutonul pe care îl comanda, să apere clădirea telefoanelor de pe B-dul Mihai Viteazul. Luînd în primire clădirea a organizat paza interioară cu elevii începînd din 20 decembrie. În 22 decembrie se spune

că ar fi primit un ordin telefonic să observe de unde se trage. În jurul orei 12 s-a urcat pe clădire împreună cu doi elevi. A ieșit primul pe acoperiș și a fost împușcat în cap, în bazin și în picioare. Ultimele cuvinte au fost un ordin către unul dintre elevi: „Caporal Chiriac preiei comanda!“. În timp ce fiul meu era împușcat, eu mă aflam în fața clădirii și urmăream activitatea militarilor, care se aflau la geamuri. Am observat că plîngeau. Am gîndit: „Uite ce înseamnă niște militari necorespunzător instruiți. Plîng de frică, la primele împușcături“. La ora 16 în fața clădirii a sosit o Salvare. Am întrebat cine este rănitul. Un sanitar mi-a răspuns: „Căpitanul Niță“. Am intrat imediat în clădirea telefoanelor. L-am văzut zăcînd în sânge, cu ochii deschiși. Am căzut lângă el. S-a constatat că pulsul mai bătea slab. A fost transportat la Spitalul Militar. L-a operat dr. Popa Dumitru, care o salvase de la moarte și pe mama lui și pe mine și a încercat să-l salveze și pe fiul nostru. Din păcate n-a reușit. Fiul meu a murit în aceeași zi, în sala de reanimare, la orele 18. Avea 32 de ani. Au rămas doi copii, Vlăduț și Iulia, fără tată. A fost îngropat pe 25 decembrie la cimitirul din Șura Mică. În februarie a fost mutat în Cimitirul Eroilor din Sibiu. De atunci părintele Trifan, de la Catedrală, se roagă de fiecare dată cînd ajunge în cimitir pentru sufletul fiului meu mort fără lumină. Îi mulțumesc“.

Să ne rugăm și noi pentru sufletele celor morți în martiriul din Decembrie 1989. Dumnezeu să-i odihnească în pace!

Natalia DROG

DAMIAN FLORIAN



Avea 29 de ani. Era frumos, înalt, avea o fire veselă și era iubit de ai lui, de colegi, de cei care l-au cunoscut. Era maestru și lucră la Cooperativa „Progresul“ ca șef de secție. Era un om realizat profesional iar acasă — locuia împreună cu părinții — aveau o situație bună. În 5 decembrie ridicase de la I.D.M.S. „Dacia“ la care se înscrisese cu cîțiva ani în urmă. Ce l-a determinat pe acest OM să iasă în stradă, să se alăture demonstranților? Am stat de vorbă cu părinții săi — nu fără stringere de inimă, căci prea le răscoleam amintiri dure-roase. Tatăl său, dl. Damian Ioan, ne povestește: „Auzisem de la „Europa Liberă“ ce se întâmpla în Timișoara. În ziua de 21 decembrie am ieșit în stradă, alăturîndu-mă demonstranților de la „Balanta“. L-am întîlnit pe Florian în fața județenei de partid. I-am spus să nu se expună, văzîndu-l între cei din fruntea coloanei, cu doi veri, Iulian și Adrian Popa și cu mama lor, Popa Mariana. Seara, după ora 18, ne-am întîlnit

acasă. A doua zi, în 22 decembrie, dimineața, la ora 6, cînd am plecat la serviciu, i-am atras din nou atenția că se va trage fără milă și l-am rugat să nu se expună. El mi-a răspuns: „Dacă nu ne ducem noi, tinerii, cine să se ducă? Nu vezi ce se întâmplă la Timișoara?“ Ajuns la serviciu s-a alăturat celor ce au ieșit în stradă. Pe la ora 11 s-a întors acasă, a vorbit cu maică-sa și a plecat din nou, cu mașina, să-i caute pe prietenii și colegii săi. Pe la ora 12, pe cînd mă aflam în fața Securității, i-am întîlnit pe Iulian și Adrian Popa care mi-au spus că Florian e împreună cu cei care, postați în spatele clădirii, îi prind pe securiștii care vor să fugă. După cîteva zile, colegii lui mi-au povestit cum Florian a dus cu mașina, la spital cîțiva răniți. Văzîndu-l ținînd în saltea o salvează vieți omenești l-au împușcat. Un glonț exploziv, tras dintr-o armă cu lunetă l-a nimerit în ficat. Doctorii

cu care am discutat mi-au spus că avînd o asemenea rană n-ar mai fi putut fi salvat. Întreb: cine erau cei care dețineau un asemenea armament și o asemenea muniție specială? Și în ce scop?

Trei zile l-am căutat cu disperare, împreună cu celălalt fiu al meu, Ioan. El l-a și găsit. Era la morgă, printre morții neidentificați. Aici, dl. Damian, prea tulburat, n-a mai fost în stare să continue. După o lungă tăcere cînd s-a mai recules, mi-a spus indignat: „Am văzut că prin ziar se scrie de împlinirea a doi ani de cînd 25 de polițiști, făcînd dovada sacrificiului suprem, au căzut la datorie în Revoluția din Decembrie 1989. Pentru cine s-au jertfit ei? La ordinul cui? Chiar, ce ordine au primit ei, ATUNCI? În cine să tragă? Domnule, au trecut doi ani de la Revoluție și încă nu știm cine a tras în copiii noștri!“.

a consemnat
Ovidiu TOMULEȚIU

Stimată familie Niță

E iarnă... un nou decembrie a venit, a nins din nou, soarele răsare în fiecare dimineață... se pare că e liniște.

S-a scurs atîta vreme de cînd războinicii și-a scos arma și a primit nemurirea în gîndul și sufletul nostru. Există un loc în care mergem spre a-l întîlni și cînsti: ne aplecăm capul, și minile neputincioase, și sufletul greu, cu credința că durerea nu e singură — alături de ea este speranța vie că vîlăstarele lui, sădite pe pămîntul acesta, vor crește spre lumină și însoțite de tristețe vor fi totuși fericite.

Întrebările vin, amintirea tinărului ce trăia liniștit și frumos printre noi ne răscolește sufletul și gîndul ne poartă, cu pioșenie, la cel car i-au dat viață. Nu există cuvinte care să

poată exprima duioșia, înțelegerea și recunoștința noastră. În fiecare zi, cu o stringere de inimă, dar și cu un strop de mîndrie, fără să uităm, trecem pe îngă locul de cînstire a eroului nostru, la care depunem gîndul recunoștinței noastre.

Vă invităm duminică, 22.12.1991, orele 9,50, la ceremoniul militar și religios, ce va avea loc la monumentul fiului dumneavoastră din unitate, iar în aceeași zi la ora 13,00 la cel ce va avea loc la Cimitirul Dumbrava.

Cu aleasă considerație,

Colonel VASILE PISARCIUC
COMANDANTUL INSTITUTULUI
MILITAR DE TRANSMISIUNI
„DECEBAL“

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație eliberată de „Record” Sibiu, pe numele BOANDĂ VASILE. ○ declar nulă. (5482)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind televizor color „Blaupunkt”, stare perfectă, pret convenabil, telefon 494 92. (5476)

● Vind „Omagiu” N. Ceaușescu — pe valută. Adresați telefon 383 46, după ora 17. (5481)

● Vind Trabant 601, str. Bucegi nr. 23, Sibiu. (5480)

Cumpărăm sau închiriem clopot pentru Biserica. Telefon 1 10 05. (MP)

ANIVERSARI

Patronilor S. C. „ION și DAN” SRL, tuturor colegilor și clienților mei, colectivelor redactionale de la: „21 — Radical”, „Tribuna”, „Opinia publică” Sibiu, „Evenimentul sibian”, „Argument magazin”, „De toate pentru toți”, le urez un „ORĂȘIUN FERICIT și un sincer „LA MULȚI ANI”. Vasile Cherătoiu

● Cu ocazia împlinirii a unui an de căsnicie, urez soțului meu PUIA DANIEL ACHIM, căsnicie fericită în sinul familiei. Sofia (MP)

Sărutându-i neîntrecutele mâini, scumpei noastre mame RODICA CHERĂTOIU cu prilejul aniversării zilei de naștere, îi urăm din inimă „LA MULȚI ANI”.

Fiii: Cornel și Florin pururile Silvia și Leona, împreună cu cei cinci nepoți.

COMEMORĂRI

Azi, 21.XII, se împlinesc 3 luni de când l-am condus pe ultimul drum pe adoratul nostru tată,

ASTĂLUȘ GOREA-IOAN
In veci nemîngiată familie! soția și cei 6 copii. (5477)

● Niciodată nu te vom uita, nici o zi nu va trece fără să ne amintim de tine dragul nostru Victor Cioran, crou martir al Revoluției. Dumnezeu să te odihnească în pace! Părinții și frații.

Comunicat

Aducem pe această cale omagiu și recunoștință noastră tuturor eroilor martiri ai Revoluției din Decembrie 1989, și stătem alături de familiile lor îndoliate. (5484)

PARTIDUL LIBERAL MONARHIST — Filiala Sibiu

Ansamblul Profesioniștilor „CINDRELUL” Sibiu

VĂ INVITĂ, cu ocazia sărbătorilor de iarnă, vineri, 27 decembrie 1991, la orele 19,30, la un SPECTACOL MUZICAL-COREGRAFIC, în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, avînd ca invitați soliști de prestigiu ai cîntecului popular românesc: Drăgan Muntean, Veta Biriș, Ion

Bocșa, Dumitru Giurcă, Nineta Popa, Mariana Anghel, Mircea Marcoș, Felicia Moldovan, Grupul vocal bărbătesc „Rapsodia munților” Orlat și Junii Sibiului. Biletele se găsesc la Agenția Casei de Cultură a Sindicatelor, între orele 10—13 și 17—19. — 362 —

S. C. CIBINUL S. A.

RESTAURANTUL „BULEVARD”

DORIȚI SĂ PETRECEȚI O NOAPTE DE REVELION DE NEUITAT?

Puteți face acest lucru la Restaurantul „BULEVARD”, care organizează pentru dumneavoastră o minunăție

● NOAPTE DE REVELION ●

din care nu va lipsi meniul deosebit de bogat, surprizele, antrenul.

PREȚ INFORMATIV 2.500 LEI PENTRU O PERSOANĂ

Rezervarea de locuri se face direct la unitate.

Informații pot fi cerute la telefon 1 21 40. — 357 —

S. C. CIBINUL S. A.

RESTAURANTUL „BUFNIȚA”

ORGANIZEAZĂ într-un ambient deosebit de intim și plăcut

● NOAPTEA DE REVELION ●

contribuind cu serviciile sale la trecerea cît mai plăcută din anul 1991 în anul 1992.

Vă așteptăm să participați la această seară organizată de restaurantul nostru.

PREȚ INFORMATIV 1.500 LEI

ANUNȚĂM că în zilele de 1 ianuarie 1992, restaurantul va fi închis, iar barul de noapte va funcționa de la ora 22—05.

În 2 ianuarie 1992, restaurantul va funcționa între orele 8—21, iar barul de noapte, între orele 22—05. — 356 —

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat

convoacă responsabilii comitetelor pe cartiere, joi, 26.12.1991, ora 17,00, la sediul partidului. (5479)

S. C. EMCIM — SIB S. R. L.

urează cu ocazia sfintelor sărbători și a noului an, tuturor angajaților și colaboratorilor, sărbători fericite și „LA MULȚI ANI” (340)

Colectivul Bibliotecii „ASTRA” Sibiu

cu prilejul Sfintelor sărbători de Crăciun și Anul Nou urează cititorilor și colaboratorilor sănătate, bucurie și împlinirea tuturor dorințelor.

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

TEATRU

Azi, 21 Decembrie, ora 19, Teatrul de Stat Sibiu, prezintă ultimul spectacol din acest an cu piesa „CARTOTECA”.

Distribuția acestui spectacol, tehnicul și colaboratorii urează publicului spectator „SĂRBĂTORI FERICITE”.

tezii coregrafice). Arie din opere, operete și cantonete de: Verdi, Donizetti, Ardit, Toselli, Dl. Capua, Lehar, Millecker, Johann Strauss.

Colectivul muzical al Filarmonicii „W.A. Mozart” vă urează tuturor SĂRBĂTORI FERICITE ȘI LA MULȚI ANI. Biletele se găsesc la Agenția teatrală. (N.D.)

Concert de sărbători

Filarmonica „W. A. MOZART” SIBIU prezintă simfonia, 21 decembrie, ora 18,00, la Sala Casei Armatei, Concertul de sărbători, dirijor Cristian Florea.

Participă balerinul Ramon Oller (Catalunya — Spania), Soprana Simina Ivan și tenorul Alexandru Badea de la Opera Română din București.

În program: Rossini, Brahms, „Amintiri despre Mozart”, un aranjament de Cristian Florea pe fragmente muzicale de W.A. Mozart (fan-

Veniți să sărbătorim Crăciunul

La Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu va avea loc luni, 23 decembrie, ora 17, un concert de colinde, susținut de copiii din orfelinatele din Boița, Orlat, Turnu Roșu, împreună cu Grupul Coral AGAPE.

Sponsori: „Child Rescue International”, „Future Generations”, — USA, Biserica Baptistă nr. 2.

Intrarea gratuită. (N.D.)

PROGRAM



LUNI, 23 decembrie

14,00 Actualități • Meteo.
14,10 Calendarul zilei, 14,20

Worldnet USIA. 15,50 Avanspremiere săptămânii. 16,00 Casa și grădina. 16,30 Club 700. 17,00 Știri. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,35 Repriza a treia. 19,05 Tezaur. 19,30 Desene animate: „Cartea cârților”. 20,00 Actualități. 20,35 Legea privind alegerile locale. 20,45 Această poartă a creștinătății. 21,15 Studioul economic. 21,40 Teatrul Tv.: „Mașina de scris” de Jean Cocteau. 23,25 Actualități. 23,40 Confluente.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU